

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคอีสุกอีใสและงูสวัด

โรคอีสุกอีใสเป็นโรคติดต่อที่พบได้บ่อย สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัส และสามารถกลับมาเป็นอีกได้ภายหลังเรียกว่า โรคงูสวัด ทารกและผู้ใหญ่ทุกคนที่ยังไม่มีภูมิคุ้มกัน ควรฉีดวัคซีนป้องกันโรค

โรคอีสุกอีใส (Chickenpox) คืออะไร?

- โรคอีสุกอีใสเป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสที่มีชื่อว่า เฮอร์พีซ ซอสเตอร์ไวรัส (หรืออีกชื่อหนึ่งว่า วารีเซลลา ซอสเตอร์ไวรัส)
- เป็นในเด็กมักทำให้มีไข้ก่อนข้างต่ำ
- โรคอีสุกอีใสในผู้ใหญ่และผู้ที่ได้รับยากดภูมิคุ้มกัน อาจมีอาการรุนแรง
- การติดเชื้อในหญิงมีครรภ์ อาจทำให้ทารกในครรภ์พิการหรือมีแผลเป็นที่ผิวหนังและเกิดปัญหาอื่น ๆ ได้ในทารก
- ก่อนที่จะมีการฉีดวัคซีนคุ้มกันโรคเป็นประจำซึ่งเริ่มในค.ศ. 2006 โรคอีสุกอีใสเป็นโรคที่พบได้บ่อยมาก และอุบัติการณ์ของโรคอีสุกอีใสน่าจะลดลงเพราะคนได้รับการฉีดวัคซีนคุ้มกันโรคกันมากขึ้น

ลักษณะอาการของโรคอีสุกอีใสเป็นอย่างไร?

- โรคอีสุกอีใสเริ่มด้วยการมีไข้เล็กน้อยอย่างเฉียบพลัน มีน้ำมูก โดยทั่วไปรู้สึกไม่สบายตัวและมีผื่นขึ้นตามผิวหนัง
- ผื่นมักจะเริ่มขึ้นเป็นเม็ดเล็ก ๆ และกลายเป็นตุ่มพองแล้วตกสะเก็ด
- ผื่นจะปรากฏขึ้นในช่วงเวลาสามถึงสี่วัน การกระจายของผื่นจะแตกต่างกันตามระยะของพัฒนาการ
- อาการต่าง ๆ มักจะเกิดขึ้นสองสัปดาห์หลังจากสัมผัสเชื้อ
- คนส่วนมากจะหายจากโรคโดยไม่มีภาวะแทรกซ้อน แต่บางครั้ง การติดเชื้ออาจนำไปสู่ภาวะแทรกซ้อนที่ร้ายแรงได้ เช่นปอดหรือสมองอักเสบ แต่พบได้น้อยมากที่การติดเชื้อจะทำให้ถึงขั้นเสียชีวิต

โรคอีสุกอีใสแพร่เชื้อได้อย่างไร?

- เมื่อเริ่มเป็น ไวรัสจะติดต่อได้โดยการไอ

- ระยะเวลา ไวรัสจะติดต่อกันได้โดยการสัมผัสโดยตรงกับของเหลวจากตุ่มพอง
- การติดเชื้อจะติดต่อกันได้ไว้มากสำหรับผู้ที่ไม่เคยเป็นอีสุกอีใส หรือผู้ที่ไม่เคยได้รับภูมิคุ้มกันมาก่อน
- ผู้ป่วยจะแพร่เชื้อได้ตั้งแต่หนึ่งหรือสองวันก่อนขึ้นผื่น (นั่นคือในช่วงที่มีน้ำมูก) ถึงห้าวันหลังจากขึ้นผื่น (เมื่อตุ่มพองเริ่มแห้งหรือตกสะเก็ด)
- การติดเชื้ออีสุกอีใสไปกระตุ้นการตอบสนองของภูมิคุ้มกันโรค จึงมีน้อยคนที่จะเป็นอีสุกอีใสสองครั้ง

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคอีสุกอีใส?

- ใครก็ตามที่ยังไม่เคยเป็นอีสุกอีใส หรือยังไม่เคยได้รับวัคซีนป้องกันมาก่อนในอดีต สามารถเป็นโรคอีสุกอีใสได้
- ผู้ที่เคยมีประวัติในอดีตว่าเคยเป็นอีสุกอีใสมาแล้วจะมีภูมิคุ้มกันไวรัสนี้ แม้แต่ผู้ใหญ่ที่ไม่เคยมีประวัติว่าเคยเป็นอีสุกอีใส ก็มีโอกาสที่จะได้รับภูมิคุ้มกันได้ (เพราะการติดเชื้อที่ผ่านมาไม่รุนแรง) บางครั้งแพทย์จะใช้วิธีตรวจเลือดเพื่อดูว่าคนเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับวัคซีนคุ้มกันหรือไม่

ป้องกันโรคอีสุกอีใสได้อย่างไร?

- ปัจจุบันมีการแนะนำให้ไปรับการฉีดวัคซีนได้ฟรี สำหรับเด็กทุกคนที่อายุ 18 เดือน และสำหรับเด็กที่เรียนชั้นมัธยมปีแรก ที่ยังไม่เคยรับวัคซีนป้องกันโรคอีสุกอีใส และยังไม่เคยเป็นโรคอีสุกอีใส
- แนะนำให้ฉีดวัคซีนนี้สำหรับผู้ที่ยังไม่มีภูมิคุ้มกันโรคนี้ด้วย โดยแบ่งเป็น 2 ครั้ง ฉีดห่างกัน 1 ถึง 2 เดือน และเป็นที่ยอมรับโดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ผู้ที่ทำงานดูแลด้านอนามัย ผู้ที่อาศัยอยู่หรือทำงานกับเด็กเล็ก ๆ สตรีที่มีแผนจะตั้งครรภ์และผู้ที่อยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้ที่ใช้ยากดภูมิคุ้มกัน
- ผู้ที่เป็นอีสุกอีใสควรหลีกเลี่ยงการติดต่อกับผู้อื่น (และไม่ไปที่สถานเลี้ยงเด็กหรือโรงเรียน) จนกว่าอย่างน้อยห้าวันหลังจากขึ้นผื่นและตุ่มพองทั้งหลายแห้งหมดแล้ว
- ผู้ที่เป็นอีสุกอีใสควรปิดปากปิดจมูกขณะที่ไอหรือจาม และทิ้งกระดาษทิชชูในถังขยะ ล้างมือให้สะอาด และไม่ใช้เครื่องใช้ในการรับประทานอาหาร, ถ้วยอาหารหรือเครื่องดื่มร่วมกับผู้อื่น
- สตรีมีครรภ์ควรหลีกเลี่ยงผู้ที่เป็นอีสุกอีใสหรืองูสวัด และควรไปพบแพทย์ หากเคยไปอยู่ในสถานที่ที่มีผู้เป็นโรคเหล่านี้
- เด็กที่เป็นโรคขาดภูมิคุ้มกัน (เช่นโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว) หรือผู้ที่อยู่ในระหว่างการรับเคมีบำบัด ควรหลีกเลี่ยงผู้ที่เป็นอีสุกอีใสหรืองูสวัด เพราะการติดเชื้ออาจมีอาการรุนแรงเป็นพิเศษ

วินิจฉัยโรคอีสุกอีใสได้อย่างไร?

ในรายส่วนใหญ่สามารถวินิจฉัยโรคตามอาการต่าง ๆ และจากผื่นที่ปรากฏ บางครั้งยืนยันการวินิจฉัยโรคได้ด้วยการเอาตัวอย่างจากผื่นหรือจากเลือดไปตรวจ

โรคงูสวัด (Shingles) คืออะไร?

- โรคงูสวัดเกิดจากไวรัสที่ทำให้เกิดโรคอีสุกอีใสกลับมาออกฤทธิ์อีกครั้ง มักเกิดในวัยผู้ใหญ่และทั้งระยะหลายปีหลังจากครั้งแรกที่เป็นอีสุกอีใส
- ลักษณะอาการของโรคจะเป็นผื่นและเจ็บเหมือนกับโรคอีสุกอีใส เกิดเป็นบริเวณเล็ก ๆ บนผิวหนังและมักเกิดบนด้านเดียวของร่างกาย
- อาการเจ็บและเหน็บชาจากผื่น อาจจะเป็นอยู่อีกหลายสัปดาห์หรือหลายเดือนหลังจากผื่นหายไปแล้ว อาการแบบนี้เรียกว่า อาการปวดประสาทหลังจากเป็นโรคงูสวัด
- ไวรัสนี้สามารถแพร่ได้ด้วยการสัมผัสโดยตรงกับผื่นที่ผิวหนังของผู้ที่ติดเชื้อ ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้เกิดโรคอีสุกอีใสในผู้ที่ไม่มีภูมิคุ้มกัน
- โรคงูสวัดพบได้บ่อยกว่าในผู้ที่ใช้ยากดภูมิคุ้มกัน

รักษาโรคงูสวัดได้อย่างไร ?

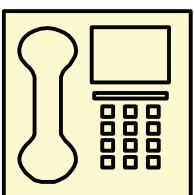
โรคงูสวัดสามารถรักษาได้ด้วยยาต้านไวรัสชนิดพิเศษเช่น อะไซโคลเวียร์ แพทย์ของท่านสามารถแนะนำวิธีที่จะช่วยลดอาการไม่สบายตัว ที่เกี่ยวข้องกับอาการของการติดเชื้อ โรคอีสุกอีใสมักหายได้เองโดยไม่ต้องรับการรักษา

การตอบรับของสาธารณสุขเป็นอย่างดี?

ปัจจุบันโรคอีสุกอีใสไม่ได้เป็นโรคติดต่อที่ต้องแจ้งในรัฐนิวเซาท์เวลส์ แต่ก็มี การเฝ้าระวังอุบัติการณ์จากจำนวนผู้ป่วยที่มาเข้าห้องฉุกเฉิน และจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลด้วยโรคอีสุกอีใสหรือโรคงูสวัด

- การฉีดวัคซีนสามารถป้องกันโรคอีสุกอีใสได้ ถึงแม้จะฉีดหลังจากสัมผัสเชื้อแล้วถึงห้าวันก็ตาม
- การฉีดวัคซีนคุ้มกันระยะสั้นด้วยวาริเซลลา ซอสเตอร์อิมมูโนโกลบูลิน (VZIG) - ซึ่งได้มาจากสารภูมิคุ้มกันที่ ได้รับบริจาค - สามารถป้องกันโรคในผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนได้ ซึ่งถ้าจะให้ได้ดีจำเป็นต้องให้ภายใน 96 ชั่วโมงหลังจากสัมผัสเชื้อ ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังจากการสัมผัสเชื้อ ได้แก่สตรีมีครรภ์ที่ยังไม่เคยเป็นโรคอีสุกอีใสและผู้ที่ยังไม่เคยฉีดวัคซีนป้องกันโรค ทารกแรกเกิดและผู้ป่วยบางคนที่ใช้ยากดภูมิคุ้มกันโรค

ข้อมูลเพิ่มเติม - สำนักงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au